

Arrest

nr. 67 026 van 20 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Obiliq, Kosovo. Na de NAVO-bombardementen in 1999 vluchtte u met uw familie naar Krusevac in Servië, voornamelijk omdat jullie werden gevisieerd omwille van uw broer B. (...). Deze had namelijk tijdens de oorlog zijn dienstplicht vervuld in het Servische leger. U verbleef ongeveer 2 à 3 maanden in Krusevac. Vervolgens verhuisde u naar een school in Fushë Kosovë, waar u 2 maanden bleef, en daarna verhuisde u voor een week naar Montenegro. U ging terug naar Krusevac. Na ongeveer 6 maanden vertrok u naar Plemetin (gemeente Obiliq), waar u in een kamp een barak betrok en woonde tot uw vertrek naar België in 2011. Sinds 9 à 10 jaar bent u volgens de Roma tradities gehuwd met A. G. (...) (O.V. 6.775.423) en woonde u met haar en uw kinderen samen in het Roma kamp in Plemetin. Elk jaar ging u enkele maanden naar

een Islamschool in Subotica, Servië. U heeft na de oorlog nooit Kosovaarse identiteitsdocumenten aangevraagd omdat u schrik had dat etnische Albanese u zouden herkennen als broer van B. (...). U vermoedde ook dat uw vroegere etnisch Albanese burens tewerkgesteld zijn in de dienst die documenten uitreikt. Zes of zeven maanden geleden werd uw dochter geslagen door etnische Albanese en twee maanden geleden werd ook uw partner geslagen door etnische Albanese. Verder durfde u in Kosovo niet naar buiten te gaan en had u geen werk. Uiteindelijk verliet u Kosovo samen met uw partner en minderjarige kinderen op 28 februari 2011 Kosovo, richting België, waar u op 1 maart 2011 asiel vroeg. U bent in het bezit van een kopie van de geboorteakte van uw partner uitgereikt op 12 april 2001 te Nis, en tevens van kopieën van uw geboorteakte uitgereikt te Nis op 22 juni 2006 en een tweede waarvan de datum niet leesbaar is. U beschikt ook over documenten van de 'Housing and Property Claims Commission' en het door uw vader ingevulde formulier mbt zijn vernielde woning uitgereikt op 13 september 1999 en 29 april 2005.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet in het bezit bent van recente identiteitsdocumenten uit Kosovo. U bezit geen identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UMNIK), die sinds 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Over identiteitsdocumenten afgeleverd door de Republiek Kosovo beschikt u evenmin. Gevraagd naar de reden waarom u niet over Kosovaarse identiteitsdocumenten beschikt, antwoordde u dat u schrik had om een identiteitskaart aan te vragen omdat u vermoedde dat uw vroegere Albanese burens op die dienst werkten en ze u zouden herkennen als broer van iemand die tijdens de oorlog zijn dienstplicht had vervuld voor het Servische leger (CGVS, p. 12, p. 18). Gevraagd naar de redenen waarop u zich baseert om dit te beweren, verklaarde u dat u denkt dat het eigen volk, in casu de etnische Albanese, wel tewerkgesteld moeten zijn op de diensten waar identiteitsdocumenten worden afgeleverd (CGVS, p. 14 en 18). Dit is echter een loutere blote bewering, die u niet ondersteunt met concrete feiten of elementen, en kan dus allerminst als aanvaardbare uitleg worden weerhouden voor het ontbreken van documenten afgeleverd door de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien is het niet aannemelijk dat u vanaf 2000 tot uw vertrek naar België in het kamp in Plemetin woonde en nooit geregistreerd werd (CGVS, pp. 4-6). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat iedere inwoner van het kamp is geregistreerd en geboorteaktes en UNMIK-identiteitskaarten gekregen heeft. Het "Municipal Civil Registration Center" (MCRC) van de gemeente Obiliq heeft in samenwerking met het "Municipal Civil Status Office" (MCSO) een speciaal mobiel registratieteam opricht om pro-actief Roma, Ashkali en Egyptenaren die in het kamp van Plemetin verblijven de kans te geven zich te registreren. In 2004 en 2005 werd in Obiliq een specifieke bewustmakingscampagne gevoerd met posters en pamfletten. In 2006 werd de campagne afgesloten en alle inwoners die toen nog niet geregistreerd waren werden ter plaatse bezocht.

Daarnaast heeft de eerste minister, Agim Ceku, in mei 2006 richtlijnen uitgevaardigd aan de gemeenten om de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren te verzekeren. In die richtlijnen stelde hij onder meer dat leden van de Roma, Ashkali en Egyptische-gemeenschappen vrijgesteld zijn van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Als onderdeel van zijn mandaat betreffende staatlozen heeft het UNHCR bovendien een actieplan ontwikkeld voor een "Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo". Het actieplan voor de registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren van UNHCR/ BPRM en CRP/K is ondertussen een succes geworden. Van de ongeveer 10.000 Roma, Ashkali en Egyptenaren die in 2006 het risico liepen op staatsloosheid zijn er intussen 9223 geregistreerd.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw laatste verblijfplaats in Plemetin niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U beweerde dat er geen organisaties actief zijn voor Roma in Plemetin (CGVS, p. 7). Er zijn echter verschillende organisaties actief die hulp bieden aan de inwoners van het kamp in Plemetin waaronder de NGO Shoqata Nëne Tereza (Mother Theresa association) en het UNHCR. Daarnaast is de NGO 'Balkan Sunflowers' (BSF) heel actief in Plemetin ondermeer op het gebied van onderwijs. In het kader van het 'Learning Centers Network'-programma, dat zich tot doel stelt kwetsbare groepen zoals ook RAE-kinderen toegang te verlenen tot het onderwijs, richtte deze organisatie in het verleden ook een 'Learning Center' in Plemetin op. Ongeveer 70, in hoofdzaak Roma-kinderen die school lopen volgens het Servische curriculum, volgen elke dag onderwijs in dit centrum waar ook Roma tewerkgesteld zijn. Daarnaast weet u niet wanneer de laatste verkiezingen in Kosovo plaatsvonden. Volgens uw verklaringen werden de laatste verkiezingen gehouden in 2008 (CGVS, p. 8), terwijl uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in 2009 gemeentelijke verkiezingen werden gehouden en er in december 2010 parlementsverkiezingen waren. Verder beweerde u dat

de KFOR-troepen in de gemeente Obiliq van Italiaanse nationaliteit zijn, hetgeen evenmin strookt met onze informatie. Gelet op bovenstaande vaststellingen en op het ontbreken van enige (identiteits)documenten, die een duidelijk licht kunnen werpen op uw verblijfplaats kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zou u na de oorlog nog in Kosovo hebben verbleven. Derhalve kan uw werkelijke verblijfsituatie vóór uw komst naar België niet worden vastgesteld en kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Betreffende uw land van geboorte waar u tot op onbepaalde datum heeft verbleven dient bovendien opgemerkt te worden dat u verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat u vreest dat etnische Albanezen u zouden lastigvallen omdat uw broer tijdens de oorlog zijn dienstplicht vervulde voor het Servische leger. U beweerde meermaals dat u niet naar Obiliq kan terugkeren omdat u vermoedde dat etnisch Albanezen u zullen herkennen als broer van iemand die voor het Servische leger heeft gediend. Uw vroegere Albanese burens zouden immers werken op de dienst die documenten uitgereikt en om die reden kon u geen identiteitsdocumenten afhalen (CGVS, p. 12, pp. 18-19). Dit zijn echter loutere persoonlijke veronderstellingen die niet gebaseerd zijn op concrete feiten of elementen. Zo bent u niet eens op de hoogte van de huidige verblijfplaats van uw broer. Bovendien heeft u zelf nooit deelgenomen aan het gewapend conflict en heeft u zelfs nooit uw legerdienst vervuld (CGVS, p. 12 en 14). Gezien er geen geloof kon gehecht worden aan uw recent verblijf in Kosovo kan er bezwaarlijk aangenomen worden dat u op de hoogte bent van de huidige job van uw voormalige burens. Toen u werd gewezen op de actuele gewijzigde situatie in Kosovo antwoordde u dat er nog steeds etnisch geweld is in Kosovo hetgeen niet strookt met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd (CGVS, p. 19). Hieruit blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle

initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopieën van uw geboorteaktes en de kopie van de geboorteakte van uw vrouw bevestigen enkel uw identiteitsgegevens. De documenten van de 'Housing and Property Claims Commission' en het door uw vader ingevulde formulier bevestigen enkel dat uw vader voor de oorlog een woning bezat in Obilic. Uit deze documenten kan echter niet afgeleid worden dat u daadwerkelijk recentelijk in Kosovo heeft gewoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de “*wet over de motivering van administratieve akten van 29.07.1991; afwezigheid van motivering, verkeerde motivering, schending van het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik; schending van het algemene beginsel van goede administratie; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden...*”. Verzoekende partij betoogt dat de motivering in de bestreden beslissing gebrekkig is, daar bepaalde feiten, met name de Roma achtergrond en de discriminatie die etnische Roma's ondergaan in Kosovo en Servië, niet betwist zijn. Deze onbetwiste feiten zijn volgens verzoekende partij voldoende om de asielaanvraag gegrond te verklaren, of hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending inroept van “*het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik; schending van het algemene beginsel van goede administratie; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden*”, stelt de Raad vast dat verzoekende partij op generlei wijze aanvoert op welke manier voormelde beginselen zouden zijn geschonden of op welke wijze er in hoofde van verwerende partij enige vorm van machtsmisbruik zou aanwezig zijn. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt evenwel dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormelde beginselen zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Waar verzoekende partij de “*afwezigheid van motivering*” aanvoert evenals een “*schending van de wet over de motivering van administratieve akten van 29.07.1991*”, wijst de Raad erop dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de

bestreden beslissingen volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van en asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Verzoekende partij is van mening dat de motivering van verwerende partij gebrekkig is, nu haar Roma achtergrond en de discriminatie die etnische Roma ondergaan in Kosovo en Servië niet betwist worden en deze gegevens voldoende zijn om tot de gegrondheid van de asielaanvraag te besluiten.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij erop dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Een verwijzing naar de algemene situatie, meer in het bijzonder naar de discriminatie die Roma moeten ondergaan in Kosovo en Servië, zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij op bovenstaande wijze in gebreke blijft. De bestreden beslissing heeft, zich steunend op informatie gevoegd bij het administratief dossier (stuk 13), onder meer vastgesteld dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn, dat er sinds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer hebben voorgedaan waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was, dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beschouwd en dat er stappen gezet worden ter bevordering van de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij. Gelet op deze informatie is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing dan ook terecht heeft opgemerkt dat de loutere Roma origine en de herkomst uit Kosovo op zich niet volstaan voor de erkenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 of de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld, onder verwijzing naar de UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the International Protection Needs of individuals from Kosovo*" van 9 november 2009 dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is, waardoor een loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet voldoende is. Verzoekende partij brengt geen informatie bij waarmee zij aantoonst dat de informatie door verwerende partij aangewend en gebaseerd op verklaringen van verschillende betrouwbare en objectieve bronnen (administratief dossier, stuk 13) niet correct zou zijn. Verzoekende partij slaagt er bijgevolg niet in de desbetreffende motieven van verwerende partij te weerleggen.

2.2.5. Ook de uitgebreide motivering van verwerende partij betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwiste en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.6. Uit het ongeloofwaardig bevinden van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas en uit de vaststelling dat de situatie in Kosovo aanzienlijk gewijzigd is, besluit verwerende partij terecht tot het niet erkennen van de vluchtelingenstatus en het niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT